

[Grethe Philip.]

på 88 mill. kr. vedrørende ændring af postloven er der tale om et samlet beløb på ca. 600 mill. kr.

Nogle af disse forslag har allerede fået eller vil helt eller delvis få tilslutning fra det radikale venstre, og et forslag om en udgift på 45 mill. kr. til ændring af forældrebetalingen på daginstitutioner er af socialministeren med vor tilslutning blevet taget tilbage ved anden behandling i går af det pågældende lovforslag.

Men tilbage står en stribe af nye udgiftkrævende forslag og vel at mærke lovforslag, der i de kommende år vil kræve stadig større udgifter. Dette anser vi for overordentlig farligt. I ly af den midlertidige importafgift skruer regeringen for næste finansår udgiftsniveauet op og binder os til lovbundne udgifter, der vil stige yderligere i de kommende år.

Det drejer sig først og fremmest om de udgiftkrævende boliglove, som vi finder belastende for statsbudgettet og forkvaklende for hele den danske økonomi. Jeg gad se den fagøkonom uden for regeringsbænke, der tør sige god for alle disse love. De vil yderligere gøre det vanskeligt at nå frem til en fornuftig boligpolitik på længere sigt. Flere af de nye sociale lovforslag er også mere en følge af socialdemokratiets og SF's valgløfter end af velovervejede samfundspolitiske overvejelser.

Desuden møder vi nu på trafikområdet meget ambitiøse ministerplaner om store investeringer til broer og lufthavne. Meget af dette er ganske ude af trit med de sparebestræbelser, der samtidig tales om fra regeringens side. Perspektivplanen viste os med al tydelighed, at vi stadig må have udviklingen i de offentlige udgifter under nøje kontrol, om de ikke skal løbe løbsk.

Det radikale venstre ser med tilfredshed, at regeringen fortsætter den tidligere regerings bestræbelser på at få kommunernes økonomiske dispositioner inddraget i en samlet planlægning for hele den offentlige sektor. Med den store udvikling, der har været i den kommunale aktivitet, er en koordinering ganske nødvendig.

Men først må vi dog feje for egen dør og holde styr på statsudgifterne. Den økonomiske årsoversigt viser et vældigt pres på ud-

gifterne opad, specielt til undervisning og til sociale formål.

Den kraftige vækst skyldes i første række stærkt øgede udgifter til alderdoms- og plejehjem. Ifølge den økonomiske årsoversigts kapitel VII steg disse udgifter for det offentlige i 1970-71 med ca. 28 pct. I 1971-72 ventes driftsudgifterne at stige med yderligere 36 pct. Væksten ventes fortsat, om end i lidt svagere takt. Udgifter til husmoder afløsning og hjemmehjælp anslås i 1971-72 at stige med 28 pct., mens børnedaginstitutionerne har rekorden med en udgiftsstigning for det offentlige sidste år på ikke mindre end 58 pct.

Jeg nævner ikke disse stigningsprocenter til skræk og advarsel og for at vende mig imod dem; det er sociale områder, som må og skal udbygges. Men jeg nævner dem til understregning af min påstand om, at der er et vældigt ryk opad på væsentlige udgiftsområder. Derfor er det nødvendigt også at komme i gang med en prioritering på det sociale område.

For øvrigt er det ejendommeligt at se, at så snart noget betegnes som socialt, er det, som om vi er på fredet mark. I virkeligheden har vi inden for f. eks. sundhedsvæsenet og kriminalforsorgen områder, der i lige så høj grad har en social side, men hvor vi er knap så gåvilde, fordi det ikke i almindelig opfattelse er socialt og ikke hører ind under socialministeren. Tænk bare på, hvad der i årenes løb er skåret ned på bevillinger til sindslidende og til fængselsvæsenet.

Prioriteringen må efter min mening ske inden for hele det sociale område taget i videste forstand, og det må tages op til løbende revision. Fordi en støtteforanstaltning éngang har fået prædikatet social, er det ikke sikkert, at netop denne udgift skal have forrang for andre ud i al evighed. Lad mig i denne forbindelse pege på dele af vor boligpolitik: Vi må til stadighed udsortere de mindre påkrævede sociale udgifter for at få plads til nye udgifter, hvor det virkelig presser på. Også beskæftigelseshensynet tæler for at holde igen på de store udgiftsstigninger.

I det radikale venstres valgoplæg blev det præciseret, at vi i social henseende fremfor de generelle ordninger ville lægge hovedvægten på at løse restgruppeproblemerne, altså